

De gemeentelijke Bijbelstudie

Aansporingen voor onze Bijbelbespreking

Ik aarzel om dit artikel te schrijven. Want ik ben zelf schuldig aan het probleem waarover ik wil schrijven. Maar omdat ik ervan overtuigd ben dat onze geliefde Heere en Heiland meer waard is dan ik Hem tot dusver gegeven heb, ook wat de gemeentelijke bijbelbespreking betreft, wil ik proberen wegen aan te wijzen om het in de toekomst beter te doen.

De waarde van de bijbelbespreking

Al meer dan 150 jaar zijn bijbelbesprekingen een belangrijk kenmerk geweest van gelovigen die samenkomen in de Naam van de Heere Jezus. God heeft zulke bijbelbesprekingen willen gebruiken om veel van zijn kinderen geestelijk evenwichtig te laten gtoeien. Deze bijbelbesprekingen zijn voor velen een aansporing geweest om persoonlijk het Woord van God te onderzoeken. Ook hebben velen hierdoor hun gave als leraar ontwikkeld. Veel dienstknechten van de Heere hebben veel van hun bijbelkennis en hun vastheid in het geloof te danken aan de gemeenschappelijke bijbelbespreking.

Een onvruchtbare bijbelbespreking

Jammer genoeg heeft dit verhaal ook een andere kant. In veel plaatselijke gemeenten horen we de woorden "saai", "onvruchtbaar" en "doods", als er gesproken wordt over de wekelijkse bijbelbespreking. Daarom zijn sommige gemeenten er maar mee gestopt. Op andere plaatsen wordt nog wel bijbelbespreking gehouden, maar wordt die heel slecht bezocht. En zij die er nog komen, vragen zich soms af waarom zij dit eigenlijk nog doen. Het is niet mijn bedoeling mijn afkeuring uit te spreken over zulke toestanden. Vaak is het zo dat zij die „saai” roepen de schuld ervan geven aan hen die actief deelnemen aan de bespreking. Terwijl de laatstgenoemde de eerstgenoemden beschuldigen van "gebrek aan geestelijke belangstelling". Misschien ligt de waarheid ergens in het midden. Maar de belangrijke vraag is niet: "Wie geven we de schuld?", maar: "Wat doen we eraan?"

Een vruchtbare bijbelbespreking

Laten we Nehemia 8 eens opzoeken in onze Bijbel. Dit hoofdstuk beschrijft een heel grote "bijbelbespreking", die bezocht werd door "mannen en vrouwen en allen die verstandig waren om te horen" (vers 3). Hoewel het uren duurde, luisterden de mensen aandachtig (vers 4). Hiervoor kunnen verschillende redenen zijn geweest. Eén reden is in ieder geval de duidelijke manier waarop de leiders van het volk het woord uitlegden. We lezen namelijk in vers 9: "En zij lazen in het boek, in de wet van God, duidelijk; en de zin verklarende, zo maakten zij dat men het verstond in het lezen". Dit vers willen we gebruiken als uitgangspunt.

Zij lazen duidelijk voor uit het boek

Als we onze bijbelbespreking beginnen met de vraag: "Waar beginnen we vanavond?", dan geven we hiermee aan, dat we ons niet hebben voorbereid. Als we dan vervolgens met het voorlezen zes verzen eerder beginnen dan de vorige week en maar drie verzen bespreken van het gedeelte dat toen al besproken is, dan versterken we de gedachte dat we dit gedeelte thuis niet hebben bestudeerd. Eigenlijk geven we hiermee aan dat we deze

samenkomst niet belangrijk genoeg achten om ons erop voor te bereiden. Is het een wonder dat de aanwezigen, misschien onbewust, verwachten dat het wel weer een saaie samenkomst zal zijn, waarin zij niet veel opbouwend onderwijs zullen ontvangen? Ik ben ervan overtuigd, dat één van de redenen waarom de Heer zo geweldig kan werken in jeugdkampen en op jongerenbijeenkomsten, is dat zij die daar de jongeren mogen onderwijzen zich van tevoren grondig op hun taak hebben voorbereid, door biddend, onder de leiding van de Heilige Geest, het Woord van God te bestuderen. Wat zou het geweldige gevolgen hebben, als wij ons ook zo zouden voorbereiden op onze gemeenschappelijke bijbelbespreking. De Heere is het waard dat wij dat doen!

Zij gaven uitleg

Het is ook mogelijk dat onze gewoonte om maar enkele verzen te behandelen tijdens een bijbelbespreking, een verhindering is om tot een duidelijke uitleg te komen. We kunnen dit goedpraten door te beweren dat we zo dieper op de waarheid ingaan. Dat kan waar zijn, maar de praktijk is vaak dat we ons bezighouden met bijkomstigheden of met het bestuderen van afzonderlijke woorden, die toevallig in het gedeelte voorkomen. Ook komt het voor dat, door gebrek aan bijbelkennis, dezelfde gedachten steeds weer herhaald worden, misschien in nog weer andere bewoordingen, door de verschillende broeders die aan de bespreking deelnemen. Dit alles werkt heel verwarrend op de aanwezigen, die het gevoel kunnen krijgen dat ze verzeild zijn geraakt in een reisgezelschap, waarvan niemand zich schijnt te herinneren waar de reis begonnen is, waar ze naar toe gaan en hoe lang het zal duren, voordat ze aankomen op de plaats van bestemming.

Eerst het bos leren zien

We moeten eens nadenken over een vraag die nog niet zo lang geleden gesteld is door een broeder die God in veel bijbelbesprekingen heeft willen gebruiken tot zegen van velen. "Als we maar enkele verzen behandelen, krijgen we dan niet een minimum aan woorden uit de Schrift en een maximum aan meningen van mensen?" Het is geen wonder dat de aanwezigen zich dan gaan vervelen! De meesten van ons, vooral jonge christenen, moeten eerst het bos leren zien, voordat zij de afzonderlijke bomen erin kunnen ontdekken. We moeten eerst een duidelijk overzicht krijgen van het Bijbelboek waarmee we ons bezighouden en van de plaats die het inneemt in het Woord van God, om de afzonderlijke lessen die erin staan en de toepassing voor ons praktische leven te kunnen begrijpen en te kunnen uitwerken in ons leven van elke dag.

Voorwaarts

Op elke bijbelbespreking hoort een bepaald gedeelte van een Bijbelboek behandeld te worden. Dat kan een hoofdstuk zijn, een deel van een hoofdstuk, twee hoofdstukken of een nog langer gedeelte. We moeten wel onderscheid maken tussen de leerstellige en de historische Boeken in het Nieuwe Testament en de historische, de profetische en de dichterlijke Boeken in het Oude Testament. Het is duidelijk dat we meestal langzamer opschieten wanneer we leerstellige Boeken bespreken, zoals de Brieven van Paulus, dan wanneer we bezig zijn met hoofdzakelijk historische Boeken, zoals de Evangeliën. Maar in ieder geval moeten we ons voortbewegen in een duidelijk herkenbare richting; we moeten de waarheid van God duidelijk uitleggen aan de hand van het Boek waarmee we ons bezighouden. Dit houdt natuurlijk wel in, dat we van tevoren biddend het te behandelen gedeelte bestuderen. De vraag is alleen of we dat er voor over hebben.

Zij hielpen hen het voorgelezene te begrijpen

Bijbelbesprekingen hebben tot doel de mensen te helpen om het Woord van God beter te leren begrijpen, niet om hen in de war te brengen, of onder de indruk te laten komen van de grote Bijbelkennis van sommigen die aan de bespreking deelnemen. Een goede bijbelbespreking zal tot gevolg hebben, dat de mensen naar huis gaan met het verlangen in het hart zelf de Bijbel te gaan onderzoeken en zo mogelijk nog dieper te graven in het kostbare Woord van God. Een goede bijbelbespreking wordt nóg beter als de waarheid duidelijk gemaakt wordt door gebruik te maken van goede voorbeelden. H.A. Ironside zei eens dat zulke voorbeelden zijn als vensters die het licht naar binnen laten schijnen. Een fijn gevolg van een goede bijbelbespreking is, dat levens langzamerhand ten goede veranderd worden. God wil dat we daders van het Woord worden en niet alleen hoorders zijn. Daarom moet het Woord niet alleen uitgelegd, maar ook toegepast worden op ons praktische leven en onze persoonlijke situaties.

De Heilige Geest zal ons in de hele waarheid leiden

Tenslotte moeten we vertrouwen op de kracht van de Heilige Geest. Hij is aan ons gegeven om ons in de hele waarheid te leiden. Maar wij moeten ervoor oppassen deze kostbare belofte niet verkeerd uit te leggen, door alleen te vertrouwen op de leiding van de Heilige Geest en te denken dat we ons niet meer hoeven voor te bereiden. De leiding van de Heilige Geest geeft ons niet de vrijheid om slordig en nonchalant te zijn met het oog op onze bijbelbespreking. De Heilige Geest zal ons altijd leiden in overeenstemming met de geest van de hele Schrift. Het is voor Hem een vreugde, als Hij mensen kan gebruiken die aanhouden "met het voorlezen, het vermanen en het leren" (1Tim. 4:13). Het is de wens van mijn hart dat er in onze bijbelbesprekingen steeds meer mensen gevonden worden als een Apollos, mensen die "door de genade de gelovigen tot grote steun" zijn (Hand. 18:27).

Grant Steidl